

Sygn. akt VI RCa 110/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2018 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert

Sędziowie: SO Waldemar Pałka (spr.)

SR del do SO Arkadiusz Rokicki

Protokolant: st. sekr. sądowy Sylwia Łastowska

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2018 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich **M. M. (1) i M. M. (2)** reprezentowanych przez ustawową przedstawicielkę K. P.
przeciwko **K. M.**

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 28 lutego 2018 roku

sygn. akt III RC 531/17

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I o tyle tylko, że zasądzone tam alimenty obniża do kwoty po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, łącznie do kwoty po 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) miesięcznie;
2. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie IV w ten sposób, że ustalone tam koszty sądowe obniża do kwoty 720 zł;
3. oddala apelację w pozostałej części;
4. koszty procesu za instancję odwoławczą między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 110/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 28 lutego 2018r. w sprawie III RC 531/17 zasądził od pozwanego K. M. na rzecz małoletnich powodów M. M. (1) i M. M. (2) reprezentowanych przez K. P. alimenty w kwocie po 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie na utrzymanie każdego powoda, tj. łącznie 1500 (tysiąc pięćset) zł i zobowiązał pozwanego do przekazywania ich przedstawicielce powodów w terminie do 10 dnia każdego miesiąca poczynając od 1 sierpnia 2017r. Oddalił powództwo w pozostałym zakresie obejmującym żądanie ustalenia alimentów na poziomie 1000 zł miesięcznie.

Sąd uzasadnił decyzję podając, że pozwany jako ojciec małoletnich jest zobowiązany do partycypowania w kosztach utrzymania dzieci, które przebywają pod bieżącą pieczą matki. Sąd wskazał, że koszty utrzymania powodów są standardowe, zaś pozwany jest w stanie sprostać obowiązkowi przekazywania na ich utrzymanie kwoty łącznie 1500 zł miesięcznie.

Apelację od wyroku złożył pozwany zaskarżając wyrok w części dotyczącej zasądzenia od niego na rzecz powodów alimentów w kwocie przekraczającej łącznie 900 zł miesięcznie.

Zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 i 316 k.p.c. poprzez dokonanie niewłaściwej oceny dowodów skutkującej zakwalifikowaniem zeznań przedstawicielki powodów jako wiarygodnych, zaś jako niewiarygodnych zeznań pozwanego. Zarzucił również błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na przyjęciu, że matka powodów uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 2400 zł miesięcznie, pozwany nie realizuje opieki nad dziećmi, sytuacja finansowa pozwala mu na przekazywanie alimentów w wysokości łącznej 1500 zł miesięcznie, nadto że kwota taka jest adekwatna do ich potrzeb.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa o zasądzenie alimentów powyżej 900 zł miesięcznie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Uzasadnił swoje stanowisko podając, że jego możliwości zarobkowe nie pozwalają mu na uzyskanie dochodu umożliwiającego przekazywanie kwoty 1500 zł miesięcznie. Podał, że nie jest w stanie uzyskać satysfakcjonującego zatrudnienia, gdyż jego wykształcenie i dotychczasowe doświadczenie nie pozwala na osiągnięcie wysokich dochodów. Podał, że po wypadku komunikacyjnym ma problem z powrotem na rynek pracy, musi uzupełnić wykształcenie, z tego względu podjął studia. Podał, że pozostaje na utrzymaniu swoich rodziców. Zakwestionował funkcjonowanie na wysokim standardzie. Podał, że użytkowane przez niego mieszkanie nie jest jego własnością, dlatego jego wyposażenie nie stanowiło obciążenia jego budżetu. Wskazał, że nie jest uzasadnione korzystanie przez powodów z niepublicznych placówek edukacyjnych, zwłaszcza, gdy konieczne jest ograniczanie wydatków i kosztów utrzymania. Zanegował również złą sytuację materialną matki powodów. Podał analizę średnie dochody osoby zajmującej się porównywalną działalnością i uznał, że jest ona w stanie uzyskiwać atrakcyjne dochody. Za nieuprawnione uznał nieuzyskiwanie dochodów przez rok od założenia działalności.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja uznana została za częściowo zasadną.

Sąd odwoławczy uznał, że argumenty pozwanego są częściowo trafione. Słusznie dostrzegł bowiem skarżący niewystarczająco uwzględnione jego możliwości zarobkowe. Sąd odwoławczy uznał ten element przepisu art. 135§1 kro za znaczący i obligujący do ingerencji w rozstrzygnięcie. Zgodnie z jego treścią zakres świadczeń alimentacyjnych zdeterminowany jest nie tylko potrzebami uprawnionych, ale również możliwościami zarobkowymi zobowiązanego, czyli w niniejszej sprawie pozwanego.

Możliwości zarobkowe badane są w oparciu o wiek, wykształcenie, dotychczasowe doświadczenie zawodowe i życiowe. Pozwany, wbrew jego twierdzeniom, nie jest pozbawiony możliwości zarobkowych, a są one jedynie w pewien sposób ograniczone, co wynika z niezawinionej przerwy w prowadzeniu działalności wynikającej z wypadku. Pozwany jednak eksponując swoje problemy popadł w wewnętrzną sprzeczność wskazując na swoją usprawiedliwioną okolicznościami bierność zawodową i negując niewystarczające dochody matki powodów po roku od założenia działalności. Pozwany nadmiernie skoncentrował się na jego trudnościach i całkowicie pominął konieczność dokonywania oceny swojej sytuacji z sytuacją matki powodów na tych samych zasadach i przy zastosowaniu tych samych standardów. Uwadze jego umknął również obowiązek obojga rodziców do zabezpieczania potrzeb dzieci. Nie jest więc zwolniony z obowiązku odpowiedniego przyczyniania się do zabezpieczenia potrzeb dzieci z tego tylko powodu, że ich matka angażuje się w pracę zarobkową, uzyskuje inne dochody i zapewnia dzieciom utrzymanie. Udział pozwanego w

kosztach utrzymania dzieci jest takim samym obowiązkiem, jak obowiązek ich matki, a nie jedynie uzupełniającym, jak tego pozwany oczekuje.

Z tego względu sąd odwoławczy uznał, że jego wniosek o ustalenie alimentów na poziomie 450 zł miesięcznie nie zasługuje na uwzględnienie. Pozwany bowiem na obecnym etapie jest w stanie, w ocenie Sądu, uzyskiwać dochód na poziomie około 2 000 zł netto miesięcznie. Jego bierność zawodowa nie jest usprawiedliwiona okolicznościami. Oczywiście powód uprawniony jest do kontynuowania edukacji, zmiany kierunku rozwoju zawodowego, jednak jego dzieci nie mogą ponosić negatywnych tego konsekwencji. Zmiana natomiast rynku wymaga od osoby prowadzącej działalność gospodarczą elastyczności, dlatego też fakt zmiany preferencji klientów i sposobów sprzedaży nie jest przekonującym argumentem mającym usprawiedliwić bierność zawodową pozwanego. Podkreślić również należy, że utrzymanie dzieci powinno być priorytetem w wydatkach rodziców, a nadto skłaniać do maksymalnego wykorzystania możliwości zarobkowych. Z tego względu Sąd odwoławczy uznał, że oczekiwanie przez pozwanego obniżenia alimentów do 450 zł miesięcznie na utrzymanie każdego powoda jest kwotą nadmiernie ograniczoną w realnych kosztach utrzymania i jako taka nie może zostać zaakceptowana.

Sąd odwoławczy uznał jednocześnie, że górną granicę możliwości płatniczych pozwanej wyznacza kwota 1200 zł miesięcznie. W takim zakresie aktualnie pozwany jest w stanie partycypować w kosztach utrzymania powodów. Kwota 600 zł miesięcznie na utrzymanie każdego powoda pozostaje niewielkim udziałem w kosztach utrzymania, jednak wynika z dostrzeżenia możliwości zarobkowych pozwanego. Aktualnie Sąd odwoławczy uznał, że możliwości zarobkowe pozwanego w istotnym zakresie limitują wysokość alimentów na utrzymanie powodów. Pozwany ma wykształcenie średnie i dotychczas nieznaczące doświadczenie zawodowe. Za istotne Sąd uznał czasowe wyeliminowanie pozwanego z rynku pracy. Te wszystkie okoliczności legły u podstaw przyjęcia, że pozwany jest w stanie uzyskiwać dochód wynoszący około 2 000 zł netto miesięcznie, a zatem obciążenie alimentacyjne nie może, w ocenie Sądu, przekroczyć kwoty 1200 zł miesięcznie.

W konsekwencji Sąd odwoławczy po analizie postępowania przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy i argumentów przedstawionych przez pozwanego w apelacji uznał, że zaskarżony wyrok należy zmienić poprzez obniżenie alimentów należnych powodom od pozwanego. Sąd uznał, że odpowiednia do sytuacji pozwanego jest kwota 600 zł miesięcznie na utrzymanie każdego powoda. Tak też na podstawie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 133§1 k.r.o. i art. 135§1 k.r.o. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego. Na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację w pozostałym zakresie.

Konsekwencją tego rozstrzygnięcia jest zmiana punktu IV wyroku poprzez obniżenie kosztów do kwoty 720 zł.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. znosząc je wzajemnie.